

Rozhodnu si o smrti sám

Do vlády míří návrh zákona, který dává lidem právo přát si, kdy je mají lékaři odpojit od přístrojů

Praha - Může si člověk předem přát, jak mají ostatní rozhodovat o jeho životě a smrti?

Návrh zákona, kterým se už za měsíc bude zabývat vláda, odpovídá na tuto otázku jednoznačně: ano.

Pokud zákon začne platit, každý by si mohl dopředu sepsat přání, za jakých okolností ho mají lékaři držet při životě a za jakých už ne. Přání by se bralo v úvahu, pokud by dotyčný o sobě nedokázal rozhodovat sám. Třeba kdyby byl v kómatu.

V případě, že by o zákoně rozhodovali sami Češi, těsnou většinou by prošel. Z průzkumu, který pro MF DNES zpracovala agentura Median, vyplynulo, že pro je 51 procent lidí. Zcela proti je 29 procent. A zbývající skupina nemá vyhraněný názor.

„K přijetí zákona jsme se zavázali podpisem Úmluvy o právech v biomedicíně, není to žádný náš výmysl,“ vysvětluje náměstkyně ministra zdravotnictví Markéta Hellerová.

V praxi by to fungovalo takto: každý, kdo chce, by u notáře sepsal listinu. Tam by přesně vyjmenoval, jak s ním mají lékaři nakládat ve chvíli, kdy o sobě nebude moci rozhodovat sám. Dokument může obsahovat třeba přání, aby lékaři pacienta odpojili od přístrojů, pokud je v kómatu, žije jen díky přístrojům a po případném procitnutí by měl jen malou šanci žít normální život.

„Dává to lidem větší právo o sobě rozhodovat. V zahraničí je to běžné,“ říká Ondřej Dostál, právník zabývající se zdravotnictvím.

Dosud to v Česku funguje tak, že o pacientovi rozhodují jen lékaři. Pokud se jejich tým usnese, že pacienta po srdečním kolapsu či selhání orgánů nebudou oživovat, je „život“ na přístrojích zpečetěn.

Jak se lékař o přání dozví?

Jenže připravený zákon otevírá i mnoho sporných otázek. „Co když si pacient bude přát, aby ho lékaři drželi na přístrojích stále a za každou cenu?“ ptá se Dostál. „Kdo pak péči zaplatí? Má na to vůbec nárok z veřejných fondů?“ A další věc - zákon říká, že lékaři musí přání pacienta respektovat. Jenže jak se o něm dozvědí, už nikdo neřeší. „Lidé by měli takový dokument nosit při sobě stejně jako třeba občanský průkaz,“ říká Markéta Hellerová. Jenže co když ho mít nebudou a bude ležet u právníka v trezoru? „Pak by příbuzní mohli klidně zažalovat nemocnici za to, že nerespektovala přání tatínka, který chtěl žít, byť na přístrojích,“ říká Dostál.

Autor: LENKA PETRÁŠOVÁ

[vytisknout](#)
[e-mailem](#)
[na mobil](#)

---

copyright: MAFRA a.s. - MF DNES - iDNES

